

"THE REIGN OF MARY"

**STANOWISKO TEOLOGICZNE
ZGROMADZENIA MARYI NIEPOKALANEJ
KRÓLOWEJ (CMRI)**

KRAKÓW 2014

www.ultramontes.pl

Stanowisko Teologiczne

Zgromadzenia Maryi Niepokalanej Królowej (CMRI)

Poniżej zamieszczamy Stanowisko Teologiczne powstałego w USA w 1985 r. zakonnego Zgromadzenia Maryi Królowej Niepokalanej (*Congregatio Mariae Reginae Immaculatae*), kierowanego przez biskupa Marka Pivarunasa. (Red. *Ultra montes*).

My, rzymskokatolicycy kapłani Zgromadzenia Maryi Niepokalanej Królowej wyznajemy i utrzymujemy wiarę katolicką w takiej formie, w jakiej była ona nieustannie nauczana przez wieki od czasów Chrystusa. Wraz ze śmiercią papieża Piusa XII i zwołaniem *Drugiego Soboru Watykańskiego* Kościół znalazł się w bezprecedensowej sytuacji stanowiącej zagrożenie dla jego nauki i kultu. Mając na celu ochronę katolickiej wiary oraz tradycyjnej Ofiary Mszy Świętej i sakramentów, sporządziliśmy niniejszą deklarację w celu jasnego określenia przyjętego przez nas stanowiska.

I. VATICANUM II

Drugi Sobór Watykański, zwołany przez Jana XXIII w celu "uwpółcześnienia" Kościoła, który miał miejsce w latach 1962-1965, przyjął i wprowadził w życie nauczanie potępione wcześniej przez Nieomylnie Magisterium Kościoła. Heretyckie nauczanie *Soboru Watykańskiego II* dotyczyło przede wszystkim wolności religijnej i fałszywego ekumenizmu. Zostało ono już wcześniej potępione przez papieży:

- Grzegorza XVI w encyklice *Mirari vos* (1832);
- przez Piusa IX w encyklice *Quanta cura* oraz w *Syllabusie błędów* (1864);
- przez Leona XIII w encyklikach *Immortale Dei* (1885) oraz *Libertas* (1888);
- a także przez Piusa XI w encyklikach *Quas primas* (1925) i *Mortalium animos* (1928);
- oraz przez Piusa XII w encyklice *Mystici Corporis Christi* (1943).

Z tego powodu należy odrzucić *II Sobór Watykański* jako sobór fałszywy, jako że popadł w błędy, co do wiary i moralności.

II. *NOVUS ORDO MISSAE (NOWY PORZĄDEK MSZY) ORAZ NOWE RYTY SAKRAMENTÓW*

W następstwie *II Soboru Watykańskiego* ustanowione zostały różne komisje w celu zmodernizowania Świętej Ofiary Mszy i tradycyjnych rytów sakramentów.

W 1968 roku wprowadzona została istotna zmiana w formie obrzędu biskupich konsekracji. Ta nowa wersja jest bardzo podobna do formy używanej w kościele anglikańskim, która została uznana za nieważną przez papieża Leona XIII.

Wskutek tej istotnej zmiany biskupie konsekracje stają się nieważne. W następstwie czego, święcenia dokonywane przez takich "biskupów" są nieważne.

Jeśli chodzi o zmiany w Mszy, kardynał Alfredo Ottaviani stwierdził w roku 1969, że "[*Novus Ordo Missae*] stanowi uderzające odejście od katolickiej teologii Mszy, jaka została sformułowana na XXII sesji Soboru Trydenckiego". Skutkiem tej modernizacji było wyeliminowanie z Mszy pojęcia ofiary przebłagalnej; widać to szczególnie w definicji Nowej Mszy odzwierciedlającej koncepcję Wieczery Pańskiej Lutra oraz w nowych modlitwach Offertorium.

Ta nowa msza, zwana *Novus Ordo Missae (Nowym Porządkiem Mszy)*, stoi w sprzeczności z wcześniejszym nieomylnym nauczaniem i z takimi dokumentami Kościoła katolickiego jak:

- Bulla papieża św. Piusa V *Quo primum* oraz jego dekret *De defectibus*;
- Dekret XXII sesji Soboru Trydenckiego o *Ofierze Mszy Świętej*;
- List Leona XIII [o nieważności święceń anglikańskich] *Apostolicae curae* (1896);
- Encyklika Piusa XII *Mediator Dei* (1947), a także jego Konstytucja Apostolska *Sacramentum ordinis* (1947).

Dlatego *Nowy Porządek Mszy* odprawiany przez kapłanów wyświęconych przez biskupów konsekrowanych w nowym rycie jest nieważny. We wszystkich przypadkach *Novus Ordo Missae* stanowi oczywiste zagrożenie dla wiary.

III. WSPÓŁCZESNY KOŚCIÓŁ SOBOROWY

Kościół katolicki można rozpoznać jako prawdziwy Kościół Chrystusa za sprawą czterech znamion, którymi są: jedność, świętość, katolickość i apostołskość. Ponieważ heretyckie nauczanie *Soboru Watykańskiego II*, *Nowy Porządek Mszy* i nowe ryty sakramentów stanowią w sposób oczywisty odejście od tradycyjnego nauczania Kościoła katolickiego, dlatego należy uznać, że współczesny tzw. "Kościół katolicki" nie posiada już dwóch pierwszych znamion Kościoła, a mianowicie jedności i świętości. Oczywiste odejście od tego, przy czym trwał Kościół katolicki, a które dokonało się w ciągu ostatnich czterdziestu pięciu lat, prowadzić musi do wniosku, że ustanowiony został nowy ekumeniczny "Kościół", pozostający w opozycji do prawdziwego Kościoła katolickiego.

IV. WSPÓŁCZESNA HIERARCHIA KOŚCIOŁA SOBOROWEGO

W świetle powyższych faktów należy uznać, że współczesna hierarchia, która przyjęła i wdrożyła błędy *Soboru Watykańskiego II* nie reprezentuje już Kościoła katolickiego i jego legalnej władzy. Z całą pewnością dotyczy to również tego, który te heretyckie nauki potwierdził, przyjął, zadekretował i wprowadził w życie, czyli Pawła VI (Montini). Tyczy się to również jego następców, czyli Jana Pawła II (Karol Wojtyła), Benedykta XVI (Ratzinger) i Franciszka (Bergoglio), którzy kontynuowali wprowadzanie w życie tych heretyckich nauk. Pomimo braku upomnienia kanonicznego i formalnej deklaracji, co do utraty urzędu, ich ponawiające się akty ekumenizmu, narzucanie herezji *Soboru Watykańskiego II* oraz nowy *Kodeks Prawa Kanonicznego*, będące szkodliwymi dla wiary i moralności, stanowią wyraz ich uporczywej herezji.

Dlatego też, jak to Sobór Watykański Pierwszy nieomylnie naucza: "«Ty jesteś Opoka, a na tej opoce zbuduję mój Kościół» (Mt. 16, 18) i słowa te znajdują potwierdzenie w faktach, gdyż wiara katolicka zawsze była zachowana nieskalana przez Stolicę Apostolską (...) Stolica Piotrowa jest zawsze wolna od wszelkiego błędu zgodnie z Bożą obietnicą uczynioną przez naszego Pana". A ponieważ ci "papieże" jawnie głoszą herezje, propagują ekumenizm i sprzyjają międzyreligijnym obrzędom, dlatego nie mogą być oczywiście uznani za następców św. Piotra w prymacie.

V. NOWY KODEKS PRAWA KANONICZNEGO

W celu wprowadzenia w życie nauczania *Soboru Watykańskiego II* konieczne było, aby moderniści zmienili Kodeks Prawa Kanonicznego z roku 1917, gdyż stanowił on wyraz dawnego nauczania i dyscypliny Kościoła. *Nowy Kodeks* zawiera kwestie, które powinny szczególnie zaniepokoić katolika znającego swą wiarę. Zgodnie z nowym prawem Neokościoła, niekatolicy mogą w pewnych warunkach zwrócić się o "sakramenty" do księży katolickich (nie odżegnując się od swych heretyckich poglądów), a kapłani są zobowiązani udzielić im tej posługi. Sobór Florencki, a także Kodeks Prawa Kanonicznego z roku 1917 surowo zakazują takiej praktyki.

Dlatego też, ponieważ powszechne prawa Kościoła są chronione przez nieomyślność i nie mogą nakładać obowiązku sprzecznego z wiarą i moralnością, zatem *Nowy Kodeks* należy ocenić jako pozbawiony wszelkiej mocy prawnej. Ponadto był on ogłoszony przez osoby, które nie reprezentowały katolickiej władzy.

VI. PROGRAM DLA TRADYCYJNYCH KAPŁANÓW KATOLICKICH

Z powodu bezprecedensowej sytuacji panującej w Kościele katolickim, oraz faktu, że wierni mają moralny obowiązek przyjmowania w pełni ważnych sakramentów, tradycyjni kapłani z całą pewnością mogą i powinni kontynuować posłannictwo Kościoła katolickiego przez uświęcanie wiernych składając Świętą Ofiarę Mszy, udzielając sakramentów i podejmując inne czynności duszpasterskie. Kościół wyznaje zasadę, że "zbawienie dusz jest najwyższym prawem". Kodeks Prawa Kanonicznego z roku 1917 pozostaje więc nadal przewodnikiem dla tych kapłanów. (1)

www.cmri.org

Theological Position of the Congregation of Mary Immaculate Queen, "The Reign of Mary", nr 152, Fall 2013 (zamieszczane w każdym numerze tego czasopisma).

Z języka angielskiego tłumaczyli Jerzy Słotwiński i Mirosław Salawa

Przypisy:

- (1) Por. 1) Bp Mark A. Pivarunas CMRI, a) [Sedewakantyzm](#). b) [Odpowiedzi na zarzuty wobec stanowiska sedewakantystycznego](#). c) [Konsekracje biskupie w czasie przedłużającego się okresu Sede vacante](#). d) [Vaticanium II "w świetle Tradycji"?](#) e) [O Przysiędze antymodernistycznej](#). f) [Sede vacante. Rocznica śmierci papieża Piusa XII](#). g) [Fatima, negocjacje FSSPX z modernistami i stanowisko arcybiskupa Lefebvre](#).
- 2) Ks. Benedict Hughes CMRI, a) [Farsa Vaticanum II. Rzetelna ocena soboru po pięćdziesięciu latach](#). b) [Nowa praktyka "dialogu". Duch apostołski zniszczony przez Vaticanum II](#). c) [New Age, Nowa Religia](#). d) [Konieczność modlitwy o nawrócenie zbłąkanych dusz](#). e) [Karmić dusze nauką prawdy](#). f) [Papież Pius XII – w pięćdziesiątą rocznicę śmierci](#).
- 3) Patrick Henry Omlor, a) [Zbójcecki Kościół. Część I](#). b) [Zbójcecki Kościół. Część II](#). c) [Zbójcecki Kościół. Część III](#).
- 4) Ks. Noël Barbara, [Papieska nieomylność a dzisiejszy kryzys w Kościele](#).
- 5) O. Martin Stépanich OFM, [Zarzut wobec sedewakantyzmu: "Wieczni Następcy" Piotra](#).
- 6) Ks. Walenty Gadowski, [Nauka Kościoła. Wybór orzeczeń dogmatycznych Kościoła katolickiego i jego praw kanonicznych](#).
- 7) Ks. Ignacy Grabowski, [Prawo kanoniczne. O występkach przeciw wierze i jedności kościelnej](#).
- 8) "Cahiers Romains", [Dla katolików rzymskich integralnych](#).
- 9) a) [Mały katechizm o Syllabusie](#). b) [Mały katechizm o Nieomylności Najwyższego Pasterza](#).
- 10) Henryk Hello, a) [Nowoczesne wolności w oświetleniu encyklik. Wolność sumienia – wolność wyznania – wolność prasy – wolność nauczania](#). b) [Syllabus w wieku XX](#).
- (Przyp. red. *Ultra montes*).

([HTM](#))

© *Ultra montes* (www.ultramontes.pl)

Cracovia MMXIV, Kraków 2014